

man i øvrigt kunde anvende fra Nationalbankens Side, heller ikke var tilstrækkelige, at man mente, at man navnlig maatte ind paa at paavirke Handelsbalancen. Det samme blev gentaget i den Fællesudtalelse, som kom den 24. Oktober 1923 fra denne Valutakonference. Paa dette Standpunkt stod jo ogsaa baade Socialdemokrater og Radikale før Valget. Vi holdt fast ved det, de to Partier forlod det, og saa fik vi altsaa denne Valutaordning. Nu har jeg set, at den højtærede Statsminister paa forskellige Møder rundt i Landet har haanet det konservative Parti for dets Mangel paa Forudseenhed. Vi sagde den Gang, at vi troede ikke paa, at denne Ordning kunde holde, fordi den manglede dette meget væsentlige Moment, som skulde paavirke Handelsbalancen. Her i Salen har den højtærede Statsminister forstaaeligt nok været lidt mere varsom med sine Udtalelser, her i Salen har han udtrykkelig sagt, at en meget væsentlig Grund til, at dette Forslag holdt, var den, at den store Arbejdsstandsning i Virkeligheden netop skabte det, som man fra konservativ Side sagde havde manglet ved denne Ordning, nemlig en Begrænsning af Forbruget, navnlig af udenlandske Varer, og en Bedring af Handelsbalancen i en Række af Maaneder. Jeg maa jo sige, at skal et Parti endelig have Uret, saa er det egentlig vanskeligere at faa det paa en mere behagelig Maade end den, at selve den Minister, der har gennemført dette Forslag imod vort Raad om at fastholde, at der skulde noget til til at paavirke Handelsbalancen, erkender, at en af de væsentligste Grunde til, at Forslaget holdt, var, at dette Moment kom til udefra (*Statsministeren* [Stauning]: Hvor har jeg sagt det?). Det staar i Rigsdagstidenden (*Statsministeren* [Stauning]: Hvor?). I Ministerens sidste Tale. (*Statsministeren* [Stauning]: Det passer ikke!). Det vil den højtærede Minister sikkert senere komme til at fortryde, at han benægter det ved denne Lejlighed, men jeg slaar altsaa fast, at Ministeren i en Afbrydelse har sagt, at det passer ikke.

Saa talte den højtærede Statsminister om, at Ministeriet altid havde haft sit Standpunkt. Jeg maa minde om de berømte Ord af Hamlet, som citeres saa ofte, at Beslutningens Morgenrøde hensygnér mat ved gustent Overlæg. Hver Gang den højtærede Minister har taget en Beslutning, saa er den hensygnét mat, i hvert Fald har man aldrig staaet overfor et eneste Forsøg fra Ministeriets Side paa at sætte noget ind paa

at hævde de Beslutninger, som det maatte være kommet til.

Naar man dernæst spørger: Hvad vil dette Ministerium gøre overfor Erhvervs-krisen?, saa har Statsministeren sagt, at det kunde ikke nytte noget — det var Tankegangen deri —, at han beskæftigede sig med Told, naar et konservativt Medlem, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sagde, at den Tanke var en Taabelighed. Nu kan vi fra vor Side naturligvis kun være yderst tilfredse med, at Statsministeren tillægger vore Udtalelser en saadan Vægt. Det stemmer ikke helt med, hvad Statsministeren til andre Tider finder det belejligt at forsikre ude omkring i Landet, men det skal jeg se bort fra ved denne Lejlighed. Det, der blev sagt, var, at et Toldforlig mellem Konservative og Socialdemokrater alene vilde være en Taabelighed, og det er vel vanskeligt at modsige, saa vist som man jo endnu i Aften har hørt det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sige til de Radikale, at hvis noget saadant skulde komme, saa vilde man danne Flertal derimod i Landstinget. Det er jo en rigtig Erkendelse; der kan ikke gennemføres noget, medmindre der samles 3 Partier om det, og det er jo Spørgsmaalet, om Regeringen er i Stand til at samle 3 Partier om noget positivt. Det var dette, som Regeringen i saa høj Grad gav sig Udseende af at kunne før Valget, men som vi har mærket saa saare lidt til efter Valget.

Allerede i Programtalen talte Ministeren om, at han vilde fremsætte gennemførlige Forslag. Dette Udtryk er hentet fra en Udtalelse i „Politiken“, formentlig af Hr. Landstingsmand Brandes, at det er Regeringens Opgave at fremsætte gennemførlige Forslag. Enhver maatte jo vide, at naar Statsministeren accepterede dette som Program, saa betød det, at han ikke vilde gøre noget, som ikke passede de Radikale, og det ved vi jo, at det, som der kan være Tale om at gennemføre, det passer ikke det radikale Parti. Vi ved, og det er bekræftet atter i Aften af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at der er ingen Mulighed for at føre nogen som helst aktiv Erhvervs politik her i Landet; der mangler det fornødne Mod dertil. Man bindes af det, som med et Udtryk hentet fra den højtærede Socialministers Ordbog lyder paa de skimlede Teorier. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har lejlighedsvis spurgt, hvorfor man alene betragter Frihandelsteorier som skimlede og ikke den modstaaende Teori, Tolden. Der kunde maaske siges dertil, at Frihandel —